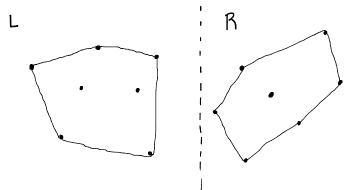
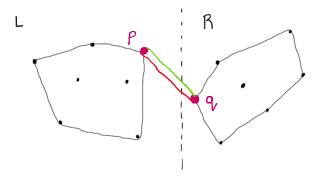
3. (1,5pkt) Otoczką wypukłą zbioru P, punktów na płaszczyźnie, nazywamy najmniejszy wielokąt wypukły zawierający (w swoim wnętrzu lub na brzegu) wszystkie punkty z P. Naturalny, oparty na zasadzie dziel i zwyciężaj, algorytm znajdowania otoczki wypukłej dla zbioru P, dzieli P na dwa (prawie) równoliczne podzbiory (np. "pionową" prostą), znajduje rekurencyjnie otoczki wypukłe dla tych podzbiorów, a następnie scala te otoczki. Podaj algorytm wykonujący tę ostatnią fazę algorytmu, tj. algorytm scalania dwóch otoczek wypukłych.

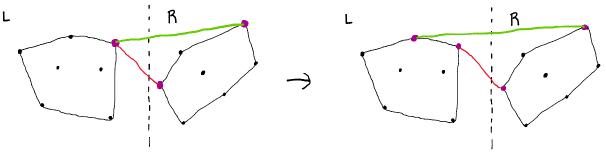

1) znajdujemy w lewej otoczce najbordziej skrajnie prawy punkt, analogicznie w prawej otoczce • i "tozuzymy" je dwoma odcinkami •

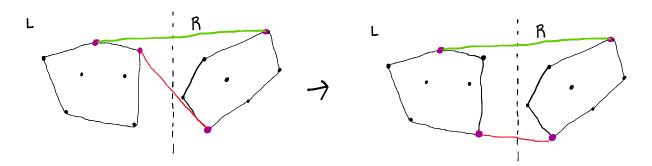

pizesuwamy

2) za zynamy od zielonego odcinka. Pizechodzimy się po prawe, otoczce zgodnie ze wskazówkami zegara, , dopóki sekwencja p.a. a, wykonuje, skręt w lewo pralogicznie robimy z p. (formalnie wyznacznik jest jakis tam)

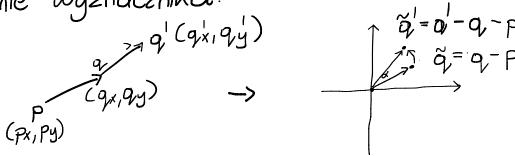
- 3) powtarzamy proces dopóki możemy (znowy przesuwamy q itp.)
- 4) podobnie postępujemy z czerwonym odkunkiem

· złożoność: O(n)

implementacja: listy dwulnerunhowe, zwykte przepinanie wskaźnikow,

liczenie wyznacznika:

 $\det(\tilde{q}, \tilde{q}) = \begin{vmatrix} q_x - p_x & q_x - q_x - p_x \\ q_y - p_y & q_y - q_y - p_y \end{vmatrix}$ bla bla

wypuktość zapewniona też przez to, bo jeżeli bytaby sytuacja, że przez to algorytm przesunątby te punkty